

Albanië 2018

Project 1: Fundjave Ndryshe, Tirana, Albanië.

Maandag 16 juli 2018 vertrokken we om 7 uur in de ochtend met het busje vanuit Maastricht, op weg naar Albanië. Na een overnachting in Kroatië kwamen we dinsdag avond laat aan op de plek van bestemming, Tirana. Het project waar we mee aan de slag gingen bestond uit 3 dagen met verschillende activiteiten, allemaal in samenwerking met Fundjave Ndryshe (FN). Deze organisatie bestaat uit een grote groep enthousiaste vrijwilligers. FN heeft een groot gedetailleerd databestand van Albanese gezinnen die onder een bepaalde armoedegrens leven. In samenwerking met donateurs, waaronder stichting MARA, zorgen zij er elk weekend voor dat gezinnen voorzien worden van eerste levensbehoeftes als voedsel en onderdak, maar ook voor duurzamere behoefte als stroom, zonnepanelen en werkgelegenheid. Onze contactpersoon was Shkelzen, een zeer betrokken en enthousiaste 24-jarige rechtenstudent die ons ontzettend goed begeleid en geholpen heeft. Woensdag begonnen we meteen met het eerste deel van het project. Na een kennismaking met Skelzen en uitleg over FN zijn we met 37 kinderen naar de berg Dajti gegaan. Hier was een klimpark, werd er gevoetbald, gespeeld en hebben ze een heerlijke lunch gekregen. Wij hebben voor ieder gezin een cadeau pakket samengesteld met hierin spullen als een voetbal, springtouw, T-shirt etc.

Op de tweede dag zijn wij afgereisd naar de sloppenwijken van Albanië om aan tien gezinnen een voedsel en gereedschapspakket te geven. Deze dag heeft heel veel indruk op ons gemaakt. Wat we daar gezien hebben is echt pure armoede. Invallende huizen, huizen van klei en golfplaten en een vieze en stinkende omgeving, onmenselijk. Skelzen vertelde dat de regering van Albanië geen enkel initiatief toont om deze mensen te helpen, was het niet voor een organisatie zoals FN dat zij aan hun lot werden overgelaten. Het gevoel om hieraan bij te dragen was erg bemoedigend, dit is waar wij het hele jaar voor gewerkt hadden en voor deze mensen konden wij echt een verschil maken, hier zijn wij nog steeds heel dankbaar voor.

De derde dag bestond uit twee delen. Eerst zijn we naar een gezin bestaande uit een moeder, vijf kinderen en een vader in de gevangenis wegens mishandeling gegaan. We hebben dit gezin een zwangere koe gegeven. Een koe is in Albanië heel veel waard omdat hier geld mee te verdienen is. Melk voor eigen voorziening en verkoop, kalveren voor verkoop en uiteindelijk vlees van de slacht. Dit gezin was ons daarom ook erg dankbaar. Het krijgen van een koe kan zo'n gezin echt uit de allerergste armoede halen, wat ontzettend mooi was om te zien. Daarna hebben we bij 2 gezinnen zonnepanelen aangelegd zodat zij warm water en stroom zouden krijgen. Ook deze duurzame voorzieningen kunnen bij een gezin een heel groot verschil maken.

Wij zijn heel dankbaar en blij dat we dit jaar weer hebben samengewerkt met Fundjave Ndryshe. Zij zijn heel betrokken mensen met een heel groot hart voor anderen, erg mooi om dat te zien en zelfs even deel van te hebben mogen uitgemaakt. We willen Shkelzen en alle andere vrijwilligers ontzettend bedanken voor deze drie dagen. Ook al zit Albanië in de EU, de armoede is daar extreem groot. Wij zullen met MARA Maastricht de samenwerking zeker blijven voortzetten en er alles aandoen om voor deze mensen iets te blijven betekenen en misschien zelfs een echt verschil te maken.

Project 2: Roma Shelter, Novi Sad, te Servië

Vanuit Albanië vervolgden wij onze reis naar Novi Sad, een van de grotere steden in Servië. Net als vorig jaar is het Roma Shelter in Novi Sad ons tweede project tijdens deze reis. Het Shelter is een dagopvang voor Roma kinderen die in de omgeving van Novi Sad wonen. In Servië worden Romafamilies gediscrimineerd en verstoten, waardoor de toekomst van hun kinderen weinig uitzicht heeft. De families wonen in sloppenwijken bij elkaar en hun kinderen leven voornamelijk op de straat, wat gevolgen heeft voor zowel hun mentale als fysieke gezondheid. Het Shelter biedt de kinderen een onderkomen gedurende de dag en daarnaast een mogelijkheid om zich te wassen, een warme maaltijd te eten en minimaal basisonderwijs te volgen.

Tijdens ons eerste bezoek aan het Shelter worden we hartelijk ontvangen door een van de leidsters, ook wel "teachers" genoemd. De 'teachers' leiden samen met elkaar alles wat er in het Shelter gebeurt, van financiën en onderwijs tot het bereiden van de maaltijden. We worden al snel na binnenkomst voorgesteld aan de kinderen die aanwezig zijn en er wordt uitgelegd welke mogelijkheden de opvang biedt. De 'teachers' besteden veel zorg en aandacht aan de kinderen om hen een gevoel van veiligheid en geborgenheid te geven. Ook proberen zij de kinderen de gebruikelijke omgangsnormen van de samenleving bij te brengen, evenals het belang van educatie en een goede hygiëne. De 'teachers' vertellen ons dat de kinderen vaak 's nachts op straat rondhangen, bedelend om geld waarvan zij drank en sigaretten kopen. Iets wat voor de leidsters van het shelter niet onwettig is, maar ons als bestuur diep geschokt heeft, is het feit dat de kinderen hier vanaf hun zevende levensjaar een pakje sigaretten per dag roken. Naarmate de middag vordert komen er steeds meer kinderen het shelter binnen, op de bank liggen twee jongetjes van ongeveer 10 jaar steevast te slapen, zonder wakker te worden van het gegil en getier van de andere kinderen. Ook komt er een tenger meisje binnen gelopen van een jaar of 8 met op haar heup een slapende baby. De oudste kinderen van het gezin nemen vaak hun broertjes en zusjes mee naar het Shelter, zodat zij kunnen spelen zoals een kind betaamd.

Op de tweede dag merken wij, na vele potjes armpje drukken, voetballen en spelletjes spelen, dat de kinderen veel aandacht vragen en snel verveeld zijn. De 'teachers' doen dan ook elke dag hun best om ze op een creatieve manier te vermaken. Rond het middaguur zijn wij richting de winkels gegaan en hebben voor de kinderen een grote lading nieuwe schoenen gekocht, een droger en een vervanging voor de oude, kapotte voetbaltafel. De dag werd afgesloten met een typische Servische maaltijd verzorgd door de kokkin, vervolgd door een spelletjes estafette met de kinderen.

Project 3: Izida, Keketic, te Servië

Na het uitvoeren van deze twee bijzondere projecten vervolgden we onze reis in Servië. Ons volgende project zouden wij gaan uitvoeren in een klein dorpje genaamd Feketic, maar alvorens we hier naartoe gingen, maakten we een korte tussenstop in Belgrado, waar Anniek ons team vol enthousiasme kwam versterken.

In Feketic ligt de gehandicaptenopvang Izida, een opvang waar op de dag van vandaag mensen met een beperking welkom zijn gedurende de hele ochtend en middag om gezamenlijk te eten, muziek te maken en er tijd is voor educatieve en creatieve bezigheden. Deze bijzondere opvang werd elf jaar geleden opgericht door Juliana, een moeder van drie kinderen, waaronder een gehandicapte dochter Christina. Juliana is een hele sterke vrouw die 24 jaar geleden haar man verloor en daardoor alleen voor het gezin moest zorgen. Desondanks is ze altijd optimistisch gebleven en werkt ze nog elke dag aan het uitbreiden van de opvang. Door haar grote inzet en met wat hulp van Mara heeft de opvang nu een mini-gymlokaal, een goed onderhouden groentekruidtuin, een klaslokaaltje, een naaikamer en een mooie woonkamer.

Mara Maastricht heeft Izida dit jaar geholpen met het verkrijgen van een officiële vergunning voor de opvang vanuit de gemeente, door een bliksemafleider te kopen. Dit was het laatste stapje naar het creëren van een veilig onderkomen en daarmee ook de sleutel tot het verkrijgen van subsidie. Met deze subsidie kunnen weer essentiële spullen gekocht worden zoals wasmiddel, eten, schoolspullen, etc. De voorraad van deze voorgenoemde goederen hebben wij met ons overige bedrag aangevuld. We kijken terug op twee bijzondere dagen met vooral heel veel gastvrijheid en gezelligheid en zijn erg blij dat we ook dit jaar de opvang weer een beetje verder hebben kunnen helpen.